

# Virtuális sorban állások alakultak ki online szupermarketeknél - Sefcsik Gyöngyi meséli Angliából

Törő Vanda - 2020-04-09 17:46:51

A [VILÁGGÁ MENTEM](#) sorozatunk korábbi szereplőit most arról kérdezzük, hogyan vannak, miként élik meg a vírusválságot, mit üzennek haza.



fotó:

**Sefcsik Gyöngyi hosszú évek óta Angliában él, [korábban már mesélt a Debreciner olvasóinak kinti életéről.](#)**

*Nehéz elkezdeni egy ilyen írást, mert sok gondolat kavargó a fejemben. Ez a világválság szerintem mindenkinek eléggé felkavarta az életét, ez alól én sem vagyok kivétel.*

*Idén éppen Húsvétra terveztük, hogy kicsit hosszabb időre ellátogatunk Magyarországra. Persze már hetekkel ezelőtt világossá vált, hogy ez most nem fog összejönni.*

***Leginkább a szüleink, nagyszüleink miatt aggódunk, nehéz szembesülni a tehetetlenség érzésével: több ezer kilométer távolságból semmit sem tudunk tenni, hogy segítsünk nekik.***

*Igyekszünk most a szokásosnál gyakrabban beszélni velük telefonon és interneten keresztül, ellátni őket tanácsokkal – frusztráló, hogy ennél többet nem tehetünk. Az aggodás is nyomasztó, fogunk-e*

*még velük találkozni.*

*Egyébként a mindennapjaink nem változtak meg radikálisan. A konditermet felváltotta az itthoni edzés, kicsit gyorsabban fogy a szappan, az adott időben éppen elérhető alapanyagok függvényében változik az étrendünk.*

*Szerencsére egy dombokkal körülölelt kisvárosban élünk, erdő is van mellettünk, és a jelenleg érvényes szabályok lehetővé teszik a lakhely-közeli természetjárást, ezért annyira nem érezzük bezárva magunkat.*

*Korábban hetente 3 napot dolgoztam itthonról, az utóbbi hetekben viszont már végig itthon voltam. A férjem egyelőre bejár a munkahelyére. Kisebb változásokkal ugyan, de továbbra is folytatódik náluk a termelés, ő pedig üzemmérnökként nem igazán teheti meg, hogy itthonról dolgozzon. Ők a kormány által kiadott irányelveket követve igyekeznek biztosítani a fertőzés terjedésének lassítását.*

*Számomra a munka szempontjából meglehetősen stresszes volt az elmúlt pár hét, mert a munkakörömből adódóan aktívan részt vettem annak a koordinációjában, hogy világszerte kb. 2500 irodai dolgozó fennakadás nélkül tudjon gyakorlatilag egyik napról a másikra áttérni a produktív otthonról dolgozásra, miközben az ehhez szükséges informatikai eszközökből már év eleje óta mindenhol készlethiány van. Annyiban más az otthoni munka, hogy így könnyebben esik az ember abba a hibába, hogy 10 órákat nyom le megállás nélkül a gép előtt, mert nincs mellette senki, hogy emlékeztesse a kávé- és ebédszünetekre. Bár a kiszámíthatatlan ingázás és a koránkelés egyáltalán nem hiányoznak, ezt bevallom.*

*Most különösen is hálás vagyok a férjemnek, amiért születésnapomra egy ergonomikus gamer székkal ajándékozott meg (nem szoktam játszani a gépen, de mint említettem, már eddig is heti 3 napot itthonról dolgoztam), amit pont arra terveztek, hogy az ember 10-20 órákat is kényelmesen el tudjon tölteni benne a gép előtt.*



fotó:

Számomra talán a pánikvásárlás jelensége a legfrusztrálóbb az itt kialakult helyzetben. Mi alapvetően igyekszünk betartani mindent, amit a kormány és az észérvek diktálnak, ezért nem halmoz(t)unk fel semmit. Én már évek óta interneten keresztül intézem a bevásárlásaim nagy részét, erre leginkább két, csak online működő áruházat használok, na meg persze az Amazont. Az egyik hetente egyszer dobozokban házhoz hozza a gyümölcsöt, zöldséget, tojást, húst, tejet, a többinél pedig pár havonta megrendelem az egyéb dolgokat, amik a háztartásba kellenek. Ezen kívül eddig heti 2-3 alkalommal beugrottam pár percre valamelyik útba eső boltba, hogy megvegyek minden mást.

Most hirtelen mindenki elkezdett online vásárolni, túlterheltek lettek az eddig jól bevált rendszerek, arról nem is beszélve, hogy soha nem látott készlethiány van hetek óta mindenhol. Van olyan online szupermarket, ahol több órás virtuális sorban állás (!) után lehet csak eljutni a vásárlófelületig. Az online vásárlási igény növekedését még meg is tudom érteni, de azt nem, hogy emellett miért van hetek óta folyamatosan tömeg minden boltban, miközben elvileg kevesebbet kellene kijárni otthonról. Ugyan mi mostanában csak hetente egyszer járunk boltba, eddig akármilyen időpontban próbálkoztunk, mindig sokan voltak, a lerabolt polcok miatti frusztrációt pedig a szokásosnál jóval hosszabb sorban állás követte.

Én ezelőtt is sütöttem itthon kenyeret, de lassan egy hónapja sehol se lehet lisztet és élesztőt kapni. Aki most felvásárolt 20-30 kiló lisztet, de azt se tudja, hogy kell bekapcsolni a sütőt, az mit fog kezdeni a gondosan felhalmozott készleteivel? Gondolom, megy majd a kukába az egész, miközben persze Facebookon olyan szösszeneteket oszt meg, hogy „Koronavírusban ezrek halnak meg, miközben éhínségben milliók, átverés az egész COVID cucc”.

Nekem az a véleményem, hogy pánik helyett mindenkinek be kellene tartani a hivatalos előírásokat. Jelenleg szerintem nem a koronavírus okozza a legnagyobb fennakadást, hanem bizonyos embercsoportok viselkedése.

Szerencsés dolognak tartom ebben a helyzetben, hogy Nagy-Britanniában élünk, mert az itteni kormány szerintem egészen jól kezeli a helyzetet, és a kezdetektől fogva nagy hangsúlyt fektetnek arra, hogy egyértelműen és transzparensen kommunikálják az embereknek: mi a helyzet, ki mit tegyen vagy mit ne tegyen, mire miért van szükség. Látom a döntések mögött a logikát. Bár nekem sose volt szimpatikus Boris Johnson, elégedett vagyok azzal, amit most csinál.

Tetszik, hogy alaposan átgondolt tervek alapján igyekeznek támogatni a vállalkozásokat és a bajba jutott munkavállalókat. Ha szükséges, a brit hadsereg segítségével sok ezer négyzetméteres rendezvénycsarnokok alakulnak át sürgősségi kórházakká néhány nap alatt.

A kormány felhívására több mint 20 ezer, korábban az egészségügyben dolgozó ember (többek között nyugdíjas orvosok, ápolók) önként ment vissza az egészségügybe, hogy kivegyék a részüket a járvány elleni küzdelemben. Ezen kívül 750 ezer civil önkéntes jelentkezett, hogy segítsék az egészségügy munkáját, illetve egyéb szociális munkákat lássanak el ebben a nehéz helyzetben.

*Elérzékenyülök, ha erre gondolok, és hálával tölt el, hogy a nehézségek ellenére azért jelen van a kézzel fogható és koordinált társadalmi összefogás.*

***Ami minket illet, próbálunk mindent elkövetni azért, hogy a szabályokat betartva minimalizáljuk annak az esélyét, hogy rajtunk keresztül tovább terjedjen a vírus, illetve a munkánkkal igyekszünk hozzájárulni a gazdasági termelés életben tartásához, ami lehetővé teszi mindezek finanszírozását.***

*Na meg persze reméljük a legjobbakat.*



fotó:

[VILÁGGÁ MENTEM](#) című sorozatunkban olyanokat mutatunk be, akik hosszabb-rövidebb időre elhagyták Magyarországot, illetve olyanokat, akik külföldről érkezvén Magyarországon próbálnak szerencsét.